

Brzeżegnanie odnowione Króla Wawarskiego.

Ktore mu dał na Kró-
lestwo Francuskie / Gćiec s. Papież
CLEMENS viij. Dnia 17. Se-
ptemb. 1595.

Roku Pańskiego / 1596.

Przeżegnanie odnowione Krola Niawarskiego na Królestwo Francuskie.

Webocie przed wieczorem dnia 16.
tegoż Miesiąca Września / o godzi-
nie iakoby dwudziestey y wtorey / O-
ciec s. Papież iechal na pälac s. Pio-
tra : tamże bedac / zatraz roszazal wſytkich Kár-
dynałow obesłać / obwieſzająac ich iż názaintrz
rano v s. Piotra miała być Benedictio albo prze-
żegnanie Krola Niawarskiego. Poranu w mie-
dziiele / odprawiwszy swoie zwykle modlitwy O-
ciec s. Papież / miał w kaplicy swoiej Njpą na-
świetłą z wielkim nabożeństwem / przy ktorey tež
byli Kárdynali. Njpą skończywszy pesli wſyscy
z processya z wielkim porządkiem / Oycá s. pro-
wadząc z pälacu až do ganku bárzo pięknie obite-
go / przed kościol s. Piotra : gdzie sie tež wielka
moc zgromadziła ludzi z wielką radością y wese-
lem takim że sieledwo za godzine dobra vspokoili /
chocia tak wiele straży y Szwaycarow bylo / nie
mogli przecie takiey wielkości pohamowac / až sa-
mi po lekku včichli. Był maiestat podniesiony od
ziemie na trzy łokcie / dosyć przestrony / na któ-
rym siedział Ociec s. a w kolo niego wſyscy Kár-
dynali / Klerykowie tež y inſy komornicy z pälacu /
stali po prawey / a po lewey stronie stali Poeniten-

cy onarze w komżach z swoimi lastami. Tamże też byli wszyscy posłowie/ iako posel Księstcia Weneckiego y Księstcia żaworskiego/ Księstcia florenckiego/ Księstcia ferarskiego y z Bononiey: było na co patrzyć/ widząc porządek tak piękny.

Naprzod Kardynali oddali Oycu świętemu obediencya/według zwyczaju swego. Potym przyzwany iest Pan Peronā Legat Króla Nawarskiego y Pan Sottio Prokurator tegoż Króla/ ktorzy oczekawali w domu jednego Kanonika bliżko kościoła ś. Piotra. Przyzedły wpadli do nog Oycia ś. Papieża/ y potym nazad wstąpili sie/ y klecząc przed Oycem ś. swoje poselstwo odprawiali.

Legat Pan Peronā Łacińskim ięzykiem uczył rzecz/ słowy bardzo żałosnymi/ z płaczem y z żałością wielką/opowiadał pokute swego Króla/ y wyznawał wszystkie iego bledy/ w których był od początku żywota aż do onej godziny: A osobiście/iż trzymał przekleta sekty Kalwinowe/wyzekając sie iey iuż druga raza mowiąc: Iż ponieważ iuż po dwakroć był rozgrzebony y do Kościoła swiętego przywrócony/ a przecie za poduszczeniem patańskim/ znowu był w tez bledy wpadł/ obiecując sie iuż na potym pilnie wystrzegąc takowych grzechów/y aby od tych y wszystkich innych złości przeciw Kościolowi świętemu ku skodzie swiętej Religie Chrześcijańskiej vezmionych/ był rozgrzebony/ z narwiąSPA pokorą y żałością prosi. To on mowiąc y wiele innych rzeczy sierokimi słowy.

Na co

Náco mu odpowiedział Papież iako Ociec milosierny mowiąc one Páná Chrystusowe słowa /
ktore był rzekł do Piotra s. gdy go pytał s. Piotr:
Pánie ilekroć brát moy zgrzeszy przeciwko mnie/
a mam mu odpuścić: izali áž do šiedmikroč: Nie
powiadamci áž do šiedmikroč / ale áž do šiedmi-
dzieśiat y šiedmikroč. Jakož y teraz mając taką
moc od Páná nášego nam dana/zá wiadomośćia
braciey nášych Kárdynalaów przyimuiemy go do
kościola s. Rátholickiego. Zatym naznaczeno
mu pokuty takie:

Pierwsza/aby tež pokute/ Król sam w personie
swoiej/ vczynil we fráncye przed Legatem Pa-
pieskim/ ktorý tam dla tego bedzie postany.

2. Ma słuchać Nişey świętey každy dzien.

3. Spowiedać sie y przystepować przynamniey
cztery kroć do roku iawnie.

4. Wziąć zá osobiwa Patronę królestwa swe-
go błogosławiona Pánne matke Páná nášego.

5. Mowić na každa Sobote Korone Panny
Máryey.

6. Každy Piątek mowić siedm Psalmow po-
kutnych.

7. Ma przywrocić zakonniki do ich mieśkania
z ktorego byli wyrzuceni / y kościoly naprawić / y
opatrzyć iesliby nie zostały własne nadania / do
których może wprowadzić zakonniki abo kapłany
ktorzy mu się bedą podobali.

8. Księże Condeus na ktorego potym przyjdzie

Koronā frāncuska / ma być oddany na wychodzenie Rātholikom przed skończeniem roku.

9. Przyjać ma Concilium Trydentskie y przestrzegać go.

10. Ustawić mieć Postāv Papieża.

11. Ma przyjać święta Inquisicya y do ekuciey przywieść.

12. Pokazać się ma nieprzyjacielem królowej Anglii.

13. Roszować weżyć wiary Rātholickiej we wszystkim Królestwie frāncuskim.

14. Szamać ma przymierze z Turkiem które przodkowie jego czynili.

15. Dawać bedzie Kościoly kapłanom Rātholickim / a od innych ma ie odebrać swoia moca.

16. Obwiesći wszystkie Pany Chrześcijanstwie o swoim nároceniu.

17. Wypędzić wszystkie ile może być heretyków Królestwa.

18. Bedzie odsyłał do Rzymu po Confirmaciā na beneficia Kościelne.

To wszystko przyjęli y pisarze z vrzedu ten wstęp tek postępet zapisali.

Tu iuż Pan Peronā czytał wyznanie wiary świętey Rātholickiej / które zowia Professionem fidei, y na święta Ewangelia przysiągl. Po tym wyznaniu Magister Ceremoniarum wziął łaske od Penitenciarza y podał ja Papieżowi roszował też y Kantorom śpiewać Psalm / Miserere mei

rere mei Deus. Atym czasem poki spiewano / Ociec swiety bil lasta w grzbiet obudwu Postow na przemiany.

Skonczylszy to Ociec s. nastapil noga na syie Posta Pana Perony / potym wstawsy mowit glosem : Adiutorium nostrum, &c. z insiem i modlitwami y dal mu swiete y dlugo pozadane przegnanie. Jaka tam na ten czas wszyskich radosc byla / trudno y wypowiedziec.

Rozkazal potym Ociec s. Kardynałowi / ktory jest nanijszym Penitenciarzem y Inquisitorem / aby prowadzil tego Posta do kościoła / otworzywszy wszyskie drzwi / ktore prezete wszyskie ceremonie byly zamknione / tamże ten Kardynał rozkazal spiewać / Te Deum laudamus, prowadzac Posta do grobu Apostolow SS. z takim weselem y radoscia / że sie wszyscy Rzymianie od strzelby y muzyki rozmaitey / potym byla krotka modlitwa / y tak wszyscy ten akt swiety skonczono. Dopiero Panieta francuskie uczynili po wszystkim Rzymie taka radosc y strzelbe po wszyskich kościołach swoich / że wiecsey bylo nie trzeba. A czegeż nie uczynili we franciey wszyscy Katholicy / slyscat tak dobra nowine / iż Król ich był przyjęty do kościoła swietego :

W Rzymie 23. Septembr. 1595.